

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobce: **M. H.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha 3

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty podané dne 21. 10. 2019 a vedené pod sp. zn. OAM-65285/ZM-2019

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 20. 12. 2020 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného při vydání rozhodnutí o jeho žádosti ze dne 21. 10. 2019 o vydání zaměstnanecké karty, o níž dosud nebylo podle jeho tvrzení rozhodnuto.

II. Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že dne 20. 10. 2020 podal žádost o opatření proti nečinnosti správního orgánu, a to Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Ta usnesením ze dne 16. 11. 2020 žalobci nevyhověla, neboť měl žalovaný dne 27. 10. 2020 žalobcově žádosti vyhovět, byť dosud nepravomocně.
3. Žalobce namítal, že vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání se rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Vydáním rozhodnutí nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu. Dle žalobce tak nebylo dne 27. 10. 2020 vydáno rozhodnutí o žalobcově žádosti. Podle jeho názoru tak Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců odmítá splnit svou povinnost stanovenou v § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a poskytnout ochranu proti nečinnosti. Žalobce dodal, že průkaz o povolení k pobytu mu stále nebyl předán.
4. S ohledem na uvedené žalobce navrhnul, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat mu zaměstnaneckou kartu do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku soudu.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost žaloby, neboť v daném případě nebyl a není nečinný. Dle Cizineckého informačního systému byl žalobcův pobyt realizován jako dlouhodobý za účelem zaměstnanecké karty, a to od 2. 12. 2020 do 1. 12. 2022. Rozhodnutí o realizaci pobytu bylo vydáno dne 27. 10. 2020 a nabylo právní moci dne 16. 12. 2020.
6. Vyjádření žalovaného bylo přeposláno žalobci na vědomí, ten již ale dále nereagoval.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

7. Městský soud v Praze žalobu posoudil jako žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**s. ř. s.**“) vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
8. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení na nařízení jednání sami netrvali (souhlas žalobce i žalovaného byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován). Soud také neshledal potřebu provádět dokazování – ve věci bylo možné vyjít z podkladů obsažených ve správním spise.
9. Při posouzení věci vyšel soud z následující právní úpravy:
10. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), je žalovaný povinen vydat rozhodnutí ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty pak ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.

11. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu.
12. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce požádal o zaměstnaneckou kartu dne 21. 10. 2019. Dne 27. 10. 2020 žalovaný rozhodl, že žalobci vydá zaměstnaneckou kartu. Usnesením ze dne 16. 11. 2020 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců nevyhověla návrhu žalobce na provedení opatření proti nečinnosti. Dne 2. 12. 2020 vyzval žalovaný žalobce, aby si dne 16. 12. 2020 převzal zaměstnaneckou kartu, přičemž žalobce výzvu stvrdil svým podpisem. Obsahem správního spisu je rovněž výpis z webového portálu www.mpsv.cz, dle něž byla zaměstnanecká karta č. X převzata dne 16. 12. 2020. Na poslední straně žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu je v kolonce převzetí zaměstnanecké karty uvedeno datum 16. 12. 2020 a podpis žalobce.
13. Z uvedeného lze tedy dovodit a žalobci přisvědčit potud, že lhůta k vydání rozhodnutí o žádosti ze dne 21. 10. 2019 ve věci již dříve marně uplynula (ze správního spisu ostatně nevyplývá, že by bylo řízení přerušeno či že by se lhůta před okamžikem jejího uplynutí stavěla), neboť nebylo rozhodnuto do 60, resp. 90 dnů ode dne podání žádosti. Kromě toho není sporu o tom, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek k ochraně proti nečinnosti.
14. Soud také musí přisvědčit žalobci, že pokyn žalovaného k vydání zaměstnanecké karty ze dne 27. 10. 2020 nelze považovat za konečné rozhodnutí ve věci. Jak uvedl již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 8. 2017, č. j. 9 Azs 128/2017 - 32, který se týkal řízení o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, „(m)ezikrok spočívající ve vydání víza k pobytu nad 90 dní za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny nelze považovat za konečné rozhodnutí ve věci, neboť udělením tohoto víza nelze ukončit řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu. Z výše uvedených důvodů **nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že předkládací zprávu lze považovat za konečné rozhodnutí v dané věci. Ani pokyn žalovaného, tj. interní výzva adresovaná MZV, nelze považovat za rozhodnutí o žádosti žalobkyně. Pokyn nemůže být považován ani za jiný úkon k doručení rozhodnutí, neboť konečné rozhodnutí v dané věci nebylo vydáno, tudíž nemůže být ani doručováno.**“ (pozn. zvýraznění doplněno). Uvedené závěry lze přenést i na řízení o zaměstnanecké kartě, jak již učinil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017 - 24, kde se zabýval podobným případem, v němž se cizinec domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Soud tedy konstatuje, že k vydání rozhodnutí nedošlo dne 27. 10. 2020 pokynem žalovaného k vydání zaměstnanecké karty. Rozhodnutím ve věci je až vydání samotné zaměstnanecké karty cizinci.
15. Z obsahu správního spisu však rovněž jednoznačně vyplývá, že k tomu již došlo, a to ještě před podáním žaloby dne 16. 12. 2020. Žalobce byl výzvou k převzetí zaměstnanecké karty ze dne 2. 12. 2020 vyzván, aby se dne 16. 12. 2020 dostavil osobně na odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra k převzetí zaměstnanecké karty. Žalobce přitom uvedenou výzvu vlastnoručně podepsal. Kromě toho je obsahem spisu žalobcova žádost o zaměstnaneckou kartu, z níž je patrné, že žalobce potvrdil převzetí zaměstnanecké karty č. X právě dne 16. 12. 2020. Ve správním spise je rovněž založen výpis z webového portálu www.mpsv.cz, dle něž byla zaměstnanecká karta č. X převzata dne 16. 12. 2020 a rozhodnutí tedy nabylo právní moci dne 16. 12. 2020. Soud proto nemá žádných pochyb o tom, že byla žalobci zaměstnanecká karta vydána dne 16. 12. 2020.

16. Přestože žalovaný nerozhodl v zákonné lhůtě a opatření proti nečinnosti nebylo přijato, zaměstnanecká karta byla vydána (a ve věci tak došlo k vydání rozhodnutí) ještě před podáním žaloby dne 16. 12. 2020. Je přitom třeba mít na paměti, že soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2007, sp. zn. 9 Ca 71/2006, č. 1426/2008 Sb. NSS). Jelikož byla zaměstnanecká karta vydána, tedy žalovaný rozhodl o žádosti žalobce, lze uzavřít, že žalovaný není nečinný a žaloba proto nebyla podána důvodně.

V. Závěr a náklady řízení

17. S ohledem na výše uvedené neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu nad rámec jeho běžné administrativní činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. května 2021

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu